

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات مریمی

مسئله ترجمه رسمی برای نیازمندان و مخصوصاً برای بیگانگان مشکل عجیبی است، در انتخاب مترجمین رسمی نسبت به لزوم تبحر و تسلط به دوزبان دقت فوق العاده لازم است و باید توجه داشت که در صدور پروانه‌های مترجمین جنبه احساسات ارفاق و ترحم بر هر چیز دیگر غلبه نکند والا در چنین صورتی از یک طرف بعلت بالارفتن هزینه زندگی و پائین آمدن قدرت خرید ریال و توافق تعریف حق الترجمه، مترجمینی که می‌توانند از مردم دیگری تحصیل عایدی بیشتر کنند از قبول و مباشرت در این کار اعراض می‌کنند و عده‌ای که بخوبی از عهده ترجمه صادق و دقیق بر نمی‌آیند در راه رواداد فنی دادگستری معنکف می‌شوند و برای سبقت گرفتن تشبیث و تلاش می‌کنند. چون

اولامتر جمین طبقه‌بندی نشده و در رشتہ محدود و معینی تخصص ندارند در بعضی از ترجمه‌های اهداف و مقصد مترجم از وصول حق الترجمه تجاوز نمی‌کند و اگر مورد بازدید و بررسی مجدد واقع نشود و اداره فنی صرفاً امضای مترجمین انتخابی را تصدیق کند ترجمه‌های بسیاری بدست مردم داده می‌شود که نه تنها با مفاهیم اصول ترجمه شده مطابقت نداشته بلکه اصلاً مفهومی ندارند و من هنگام نوشتن این سطور ترجمه فارسی شرائط حمل و نقل مندرج در ظهر بار نامه‌ای را در دست دارم که به هذیان مربضم حصبه‌ای می‌ماند و نمیدانم این مترجم اگر از فارسی بزبان دیگر ترجمه کند چه خواهد کرد.

وقتی یک مترجم رسمی دلالت الفاظ و حدود معانی لغات و اصطلاحات را نشناسد و خود فارسی آن را نفهمد نارسا بزبان دیگر در می‌آورد و این قبیل ترجمه‌ها حقوق از اصحاب دعاوی را در معرض هدر قرار میدهد. چندی قبل دیدم یک ترجمه رسمی دادگستری ایران را با عکس متن فارسی آن از لندن به‌بانک ایران و خاورمیانه فرستاده و تقاضا کرده بودند که مترجم بازک ترجمه یا تفسیر کند و بعد از وصول ترجمه‌ای که مترجم غیررسمی کرده بود از ترجمه رسمی اظهار تعجب کردند، مع الوصف با اینکه در اداره فنی مترجم موظفی نداریم که احتیاجات مراجعن را مرتفع کنیم و ارباب رجوع ناچار باید اصول استاد خود را بواسیله اداره فنی بترجمین متفرق تسلیم کند و اگر درخانه مترجم سوب یا سالاد روی اصل ریخته شد یا بچه مترجم اصل را پاره یا مخطط کرد یهیچگونه دلیل و مدرکی که حاکی از چگونگی هنگام تحویل و استرداد باشد در دست نیست اگر که برای ترجمه به مترجم یا دارالترجمه داده می‌شود همراه فتوکپی باشد و در ظهر یک نسخه از فتوکپی که حاکی از وضعیت خط و امضاء و مندرجات سند است وصول اصل اعلام و بمنزله رسید به مقاضی تسلیم کننده نگرانی صاحب سند از گم شدن یا بدست

طرف متخاصل یا ذیر بطر افتادن یا کم و زیاد یا تغییر نقی و اثبات یا عدد آن موردی پیدا نخواهد کرد.

وقت تهیه و رد ترجمه نیز یکی از مشکلات این کار است زیرا وقتی مترجمین ثابت و موظف در محل معین نباشند و اسناد اصحاب دعاوی یا معاملات به اشخاصی که اداره فنی معین میکنند داده شود و بعلتی از عمل بجای مثلا سه روز بعد از سی روز حاضر و عودت داده شود و در اثر تأخیر زیانی متوجه مقاضی ترجمه گردد مسئولیت مدنی دارد و بدون تردید در بر نامه تکاملی وزارت دادگستری اینگونه نکات ملحوظ است. باشد که وزارت دادگستری کار ترجمه رسمی را از لحاظ صلاحیت و تخصص مترجمین و نحوه اخذ واسترداد اسناد و نکات بسیار دیگری مورد توجه خاص قرار دهد و مخصوصاً باین نکته عنایت شود که وقتی بعضی از ترجمه‌ها بدست بیگانگان و اهل فن داده می‌شود و هی فهمند که مترجم نفهمیده و ترجمه‌بی معنی و غلط است مسئله امکان احقيق حق و رغبت در سرمایه‌گذاری را قابل تأمل تلقی می‌کند و برای احتراز از این احتمالات اقتضا دارد که نوع ترجمه‌ها مناسب با دانش و تخصص مترجمین تقسیم و ارجاع گردد و اساساً مانند سایر کشورهای متفرق مترجمین مخصوص و متخصصی برای رشته‌های گوناگون تجاری، صنعتی، ادبی، علمی، طبی و غیره تربیت و پروانه‌های محدود صادر نمود.

غیر از ترجمه یکی از مشکلات تسجيل اسناد عادی بیگانگان یا اسنادی است که بالسنہ بیگانه تنظیم شده و فقط از لحاظ صحت اتساب امضا و هویت امضاء کننده احتیاج به تصدیق و تسجيل پیدا می‌کند.

باتوجه باین معنی که ثبت تمام اسناد قانوناً اجباری نیست تا سال گذشته‌اگر سندی به زبان خارجی برای تصدیق امضاء بدفاتر رسمی ارجاع می‌شد سردفتر سا ذکر اینکه تصدیق فقط ناظر بامضاء و فارغ از مندرجات دیگر است امضاء را

تصدیق میکرد اداره امور استناد هم سمت و امضای سردفتر را گواهی میداد و اگر برای خارج از ایران بوده اداره سجلات وزارت امور خارجه هم سمت و صحت مهر و امضای رئیس اداره امور استناد ثبت کل را تصدیق میکرد و این کار در عین حالیکه مخالف قانون و نظمات کشور نبود برای بیگانگان وسیله تسهیل و تسريع می شد هیچگونه طالی فاسدی هم نداشت زیرا هرسندی فقط بن علیه امضاء کننده نافذ و مؤثر است و برفرض اینکه امضاء کننده در سندی اقرار با راتکاب جرمی کند تصدیق امضای وی اثبات جرم را تسهیل می کند و بطور کلی فرض و احتمال اینکه هیچگونه سندی بر علیه شخص خارج و ثالثی اثرقضائی داشته باشد که آن اثر و تیجه غیر از صحبت صدور و انتساب با غیر مصدق آن تفاوت داشته باشد ممکن نیست.

مع الوصف مدتی است اداره سجلات وزارت امور خارجه تصدیق امضای اداره امور استناد را موکول به ترجمه رسمی سند میکند و با این فقر و مضيقه مترجم کسیکه به زبان مادری خود، از مقامات کشوری خود، تقاضای تمدید گذر نامه میکند یا بزبان مادری خود و خطاب به مقامات کشوری خود اجازه سفر بزوجه خویش میدهد و غیر از تصدیق و تسبیح احتیاج تقاضائی ندارد باید ترجمه رسمی فارسی را نه برای خودش بلکه برای اداره سجلات که سود و ذیان یا صلاحیت دخالت در متون و مفاد این استناد ندارد بفارسی ترجمه کند در صورتیکه معمولاً در این قبیل ادارات وزارت خارجه متصدیان بالسنّه ردیف اول مثلاً فرانسه - انگلیسی - آلمانی - روسی و ایطالیائی کم و بیش آشنائی دارند ولی برای زبان چینی یا ژاپونی یا سوئدی که مترجم رسمی هم نداریم باید یک عمل لغو و غیر لازمی تحمیل شود تا از چینی به ژاپونی و از آن مثلاً به انگلیسی و ازانگلیسی به فارسی ترجمه گردد و این خارجی بیچاره که بعنوان جلب سیاح یا جلب سرمایه خارجی یا بصورت دیگر چند صباحی همان ماست یک ترجمه زائد و غیر لازم با خرج گران تهیه کند و آن ترجمه ای که در دست چند غیر مسئول

گشته وعاقبت بوسیله هتر جم رسمی بفارسی در آمده یک دینار نه بدرد صاحب کار و نه بدرد وزارت خارجه بخورد . در این باب با اداره سجلات وزارت خارجه مکاتبه و مذاکره شده است ولی الزام ترجمه این قبیل اسناد عادی را محکم کاری و یک کار ابتكاری تصور می کند . چون مبدأ مراجعت و تقاضای این اشخاص دفاتر اسناد رسمی است و ممکن است مادر این عقاید و نظریات خود اشتباه کنیم و حق واقضا غیر از این باشد خیلی خرسند و سپاسگزار خواهیم بود که این مسئله را اداره فنی وزارت دادگستری با اداره سجلات وزارت خارجه بررسی و حل کنند و اگر دلائلی بر رد و تخطئة مراتبی که گفته شد سراغ دارند مرقوم فرمایند تا بروشن شدن اذهان کمک شود .

فقدان تشکیلات منظم یکی از مهمترین نقاط ضعف است، طبقات متعددی از مردان سیاسی نوبه به نوبه سعی کرده که برای این درد چاره‌ای بیان دیشند لیکن هیچکدام موفق نشدند. برای ذکر نمونه این نقص میتوان نکته‌ای را را مثال آورده که در قرن پیش بعضی از کوچه‌های پاریس را در عرض یک‌ماه چند بار حفر و دوباره پر میکردند، برای اینکه ادارات گاز و لوله‌آب و الکتریسته نمی‌توانستند تفاهم و با یکدیگر موافقت کرده و این کار را در یک دفعه انجام دهند.

گوستاو لو بون